

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 24.10.1969, sp. zn. 6 Tz 83/69, ECLI:CZ:NS:1969:6.TZ.83.1969.1

Číslo: 16/1970

Právní věta: Z hlediska nutné obhajoby z důvodu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř. je nerozhodné, že obviněný byl vzat do vazby v jiné trestní věci.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 24.10.1969

Spisová značka: 6 Tz 83/69

Číslo rozhodnutí: 16

Číslo sešitu: 3-4

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Obhájce, Obhajoba nutná, Vazba

Předpisy: 141/1961 Sb. § 36 odst. 1 písm. a
§ 202 odst. 3

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 16/1970 sb. rozh.

Z hlediska nutné obhajoby z důvodu uvedeného v § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř. je nerozhodné, že obviněný byl vzat do vazby v jiné trestní věci.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 24. října 1969 sp. zn. [6 Tz 83/69](#))

Nejvyšší soud zrušil v řízení o podané stížnosti pro porušení zákona pravomocný rozsudek okresního soudu ve Znojmě ze dne 12. prosince 1968 sp. zn. 1 T 312/68, jímž byl obviněný odsouzen pro trestný čin krádeže a to též proto, že nebylo dodrženo ustanovení § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř. o nutné obhajobě a přikázal okresnímu soudu ve Znojmě, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudek okresního soudu ve Znojmě ze dne 12. 2. 1968 sp. zn. 1 T 312/68 byl J. P. uznán vinným trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 tr. zák., s přihlédnutím k ustanovení § 41 písm. b) tr. zák. a uložen mu trest odnětí svobody v trvání 3 roků a 2 měsíců, se zařazením do III. nápravně výchovné skupiny pro výkon trestu.

Proti tomuto rozsudku podal generální prokurátor stížnost pro porušení zákona. Ve stížnosti pro

porušení zákona vytkl, že obviněný v době, kdy se konalo hlavní líčení byl ve vazbě, sice v jiné věci, ale podle § 202 odst. 3 tr. ř. se nemohlo hlavní líčení konat v jeho nepřítomnosti. U hlavního líčení nebyl zastoupen obhájcem, ačkoliv obhajoba obviněného byla podle § 36 odst. 1 písm. a) tr. ř. nutná.

Nejvyšší soud přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroků napadeného rozsudku a řízení, které mu předcházelo a zjistil, že zákon byl porušen.

Podle § 202 odst. 3 tr. ř. nelze konat hlavní líčení v nepřítomnosti obviněného, je-li tento ve vazbě. Stejně tak nelze provést hlavní líčení v nepřítomnosti jeho obhájce (§ 36 odst. 1 písm. a) tr. ř.). Přitom není podstatnou okolností, že obviněný nebyl vzat do vazby v této trestní věci. Skutečnost, že obviněný byl omezen v průběhu trestního stíhání na svobodě, byť se tak stalo v jiné trestní věci, vyžaduje, aby mu byly ve zvýšené míře poskytnuty záruky uplatnění práva na obhajobu.